

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

4. An Iacob pater Ioseph fuerit frater S. Annæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

Paschasius Radbertus lib. I. in Matth. col. 60. & 61.
 Eusebius Emiffenus hom. de nativ. B. M. Virg.
 Eucherius Lugdunensis Episcopus edit. 1531.
 Basil. pag. 268. Euthymius in c. I. Matth. Con-
 currunt clarissimi Theologi Sylvester de Prierio
 in nat. B. Virg. Barradius lib. 5. c. 30. pag. 247.
 Joannes Carthagenæ & Labata c. 2. Exegetici re-
 lati. Torniel anno mundi 4037. n. 3. & anno
 mundi 4051. n. 14. Cum autem omnis novitas
 soleat in Ecclesia esse suspecta, & in antiquitate
 usque veteri semper reperitur firma securitas,
 absit ut contra S. Evangelium, rem novam à mil-
 le quingentis annis sanctis Patribus & majori-
 bus nostris inauditam, credamus, sicut Clemens
 Alexandrinus lib. 7. Stromatum serio monet: *Si
 quis novum aliquod cuderet, quod dissentiat à Pa-
 tribus, tanquam adulteratam monetam rejecta-
 erunt.* Evitando itaque odiosam in rebus fidei
 metamorphosin, inconcussa perstet conclusio,
 quod Mathan Sacerdos diversus sit à Mathane
 Evangelico, prout q. 4. & 6. n. 4. & seqq. amplius
 confirmabitur.

IV. QVÆSTIO.

An Iacob fuerit frater S. Annæ?

TRita est regula Aristot. 2. de cælo & mundo,
quod contraria juxta se posita magis elucescant,
 cui consonant pragmatici ex l. I. cum simili, ff. de
 his qui sunt sui vel alieni juris, dicentes: *quod
 cognito ex contrariis uno cognoscatur & reliquum*
 lubet

lubet itaque cum omni antiquitate lucidius confrontare Schema genealogicum, in tractatu Germanico novum, cuius auctor commutare voluerat Mathanem Hippolyti Thebani cum Mathane Evangelico, sed quæstione 3. immediate præambulâ detecta est falsitas; unde liquet quod Jacob & Anna aliis atque aliis, tam patre, quam matre, geniti sint, adeò ut Jacob Annæ frater germanus dici nequeat. Secundo juxta quæstionem primam ex SS. Patribus, imò ex fide Ecclesiæ Romanæ constat, Helin & Jacob uterinos fratres fuisse, quod Schema recentius omittit, unde meritò reprobandum. Inconvenientia & contradictoria gravissima paulò post demonstrabimus.

2. Antequam provehamur ulterius, quæritur cur Hippolytus tribus Bethleemitanis fororibus earum fratrem germanum Jacob, uti facit Schema novum, in suâ genealogiâ, non adjunxerit? Germanicus tractatus respondet, quod Hippolytus censuerit sat superque ex divinis eloquiis constare, quod à Mathan genitus sit Jacob, ideoque intenderit tres sorores tantum nominare, in genealogiâ Evangelicâ non expressas; Ad quod replicamus: De intentione equidem istâ in mente Hippolyti olim radicâtâ, talis quidem allegari potest conjectura, quam ut credamus argumentum nullum apparet; quin & verba Hippolyti atque Andronici Dialogus, longè diversum enunciant, ubi stirpes conglomerantur. Anne
 Q; igitur

igitur in tantâ amplitudine & congerie generationem, vir prudens quispiam credet, quod Hippolytus æstimavit superfluum, Jacob fratrem nominare velut ab Evangelistâ expressum? Notus reddebatur Jacob fidelibus exinde, ut filius Mathanis, non ut frater trium sororum. Sic nec istius Jacob meminit Judæus in Dialogo, in quo tamen promissa fuit Josephi genealogia, & quidem vir negligi non debuit, cum & Judæus pro Christianis non scripserit, nec ad fidem textus Evangelistæ se reflectere voluerit. Quia autem Judæus & Hippolytus, uterque totam istius ætatis cognationem adduxerunt, quam maxime simul adducere oportuisset germanum fratrem Jacobum, Josephi genitorem, cujus tam sollicitè quilibet primam conjugem Salomen, & proles nominatim introduxit. Qui attentat rem aliquam gerere, debet eam explere cum circumstantiis debitis & requisitis; unde aptè non concludunt verba, quod Hippolytus solum intendere deducere & probare ipsum Mathan ex conjugē suâ Mariâ, præter Jacobum ab Evangelistâ nominatum (cujus Evangelistâ ne semel meminit) procreasse tres filias, quarum novissima ANNA, facta sit mater Deiparæ: Siquidem ejusdem respectu, eadem facilitate potuisset ac debuisset, germanum fratrem Jacobum connumerare, & liquidò patuisset ad oculum, quam vicinus consanguinitate huic virgini fuisset castissimus ejus sponsus Joseph, quippe non tantum de eâ tribu
& fa-

& familiâ sed & de eâdem domo proximâ exortus, circa quam rem SS. Patres atque Scriptores calamum multum acuerunt, personas tamen certas, & vicinitatem sanguinis non potuerunt demonstrare eandem. Sed neque Petrus Opmerus quæstione præcedenti relatas genealogias adornans tribus præmemoratis sororibus aliquem fratrem adjungit.

3. Attamen fingamus quod Heli, idem qui & Joachim ex Annâ Coniuge fuscitarit virginem Mariam, Jacob autem pro masculino semine fuscitando Annam viduam duxerit, & ex eâdem filium Joseph procrearit (credit enim Ecclesia factam fuscitationem seminis) an non consequens erit, quod iuxta novam assertionem genealogicam, Jacob Annam sororem duxerit conjugem? & rursum quod Maria uterino fratri necdum ephobo in sponsam tradita sit? siquidem Joachim abortu filie Mariæ, teste Epiphanio & Cedreno duodecim prope annis supervixit, & postea Annam reliquit viduam. Addamus hic ex fide Ecclesiæ, quod Heli frater fuerit Jacobi, quod etiam Cornelius à Lapide in c. 36. Levitici docet, ergo & Annæ frater, cuius, is Heli, alias Joachim dictus, primus maritus fuit. Quis unquam talia sub lege connubia descripsit, aut docuit? & anne Ecclesia tam arctam consanguinitatem annis mille sexcentis & ultra ignorare potuit? quæ duo matrimonia contra legem Moylis, etiam de sanctis hominibus præsumi non possunt. Testatur enim

S. Gregorius Nyssenus serm. de S. Christi Nativ. quod apud Joachim & Annam fuerit *in signis & exacta secundum legem vivendi ratio*. Et rursum: *quod vita eorum fuerit simplex & recta ante Dominum, apud homines irreprehensibilis & pia*, juxta Fulbertum Carnotensem Episcopum serm. 2. de nat. B. Virg. Mariæ. In gradu, itaque eminenti credimus illos Zelatores fuisse legis. Levitici 18. *Omnis homo ad proximam sanguinis sui non accedet*. Lex ea ligabat maximè eo tempore, serò factis, dum tribus Juda multiplicata esset nimis, & post captivitatem Babylonicam duæ tribus Juda & Benjamin, solæ in Palestina superessent. Videmus hîc quam appositè currat pronunciatum R. P. Maldonati ad finem numeri tertii quæstionis primæ relatum in effectu hujusmodi: Quisquis Theodidactorum veterumque sententiâ non contentus, novam quærit, videat ne in pejo remincidat.

4. Quod autem in allegatis connubiis, homines simplices & recti, justî & sancti, cum scandalo publico, contra justitiam legalem prævaricati fuissent, patet, nam si Philonem audire lubet, is libro de specialibus legibus edit. 1554. Basileensis pag. 490. refert *nuptias veritas sororum, neptium, consobrinarum, nuruum, privignarum &c.* Insuper Magister historiâ 24. Levitici rem omnem lucidius declarat, quibus cum concordant Beda histor. Anglorum lib. 1. c. 27. resp. 6. Joannes Cochlaus miscel. 4. lib. 3. tract. 4. a. 18.

Joan.

Joannes Viguerius c. 16. de matrim. §. 7. v. 9. & Ruardus Tapper Academiae olim Lovaniensis Cancellarius, in explicatione articulorum ejusdem generalis studii anno 1565. Lovanii impressa tom. 2. art. 20. pag. 361.

§. AUCTORES pro contrariâ sententiâ citati, fuere Menologium Græcorum quod anno 1588. commentario Gilberti Genebrardi in Psalmos, Parisiis præfixum, ne jota tradit de quatuor prolibus Mathanis Sacerdotis. neque similia Menologia alibi invulgata tale quid canunt. Insuper Græci plurimis retrò seculis Schismatici extiterunt, aliquando reducti, mox relapsi, graves fidelium orthodoxorum persecutores. Anne fas erit cogitare, Latinam Ecclesiam, ceu Spiritus sancti illustratione destitutam, ignorasse, quod demum à Schismaticis discere necesse sit? Ex Latinâ Ecclesiâ antiquior nominatur Liranus noster, qui citato c. 3. Lucæ, novæ geneleos ne semel meminit: remittit Lectorem ad cap. 1. Matth. ubi genealogicum schema ex mente Patrum principio quæstionis primæ productorum, exhibet. Philo de temporibus auctor fictus est, juxta testes p. 1. §. 6. n. 3. productos, cui Joannes Annius Commentarium superædificavit: Joannes Lucidus, Judaicum ducatum secutus fuit, Georgius Vicelius, Mathani Sacerdoti quatuor adductas proles non assignat, nec Galatinus, nec Cajetanus. Isti sunt testes quos Tirinus nominat c. 46. Chronici. Postea in c. 3. Lucæ, post secundam Pa-

trum sententiam consulit, ut eligat Lector utram mavult. An non ergo Tirinus aliud sentire videtur quàm prius, & quidem sine ullo teste. Tractatus Germanicus tales pro se adducit, quorum nuda asserta, cum contra sanctos Patres, iudicium Romanæ Ecclesiæ, & rationes hæctenus deductas, non prævaleant, frustra nodus in Scirpo quæritur.

V. QVÆSTIO.

De Mariâ primogenitâ & Cleophâ conjugibus.

EX tribus Sororibus Bethleemitanis, Hippolytus apud Nicephorum, atque Judæus in Dialogo Andronici primogenitam faciunt Mariam. Augustini Tornielli Schema genealogicum huic maritum assignat Cleopham, atque in gradu descendenti collocat alteram Mariam, quæ Joan. 19. Maria Cleophæ, & soror (subaudi consobrina) B. Virginis Mariæ inscripta, facta fuit uxor Alphæi, (alterius ab eo qui Marc. 2. Pater Matthæi asseritur) de Mariâ Alphæi conjugis, rursus in gradu descendenti producuntur proles masculæ & fœmellæ, quæ in Evangelio appellantur fratres & sorores Domini. Auctor Exegetici genealogiam istam secutus fuit, velut magis congruam, & plurimum testimonio comprobam.

2. Siquidem ex Mariâ Cleophæ uxore, alteram genitam Mariæ Alphæo enuptam, matrem eorum,